

COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION

Brussels, 10 January 2013

5159/13

Interinstitutional File: 2012/0278 (COD)

ENV 16 **AGRI** 9 5 WTO PΙ 3 **DEVGEN** 6 7 \mathbf{MI} **SAN** 6 **CODEC** 32 **INST** 11 **PARLNAT**

COVER NOTE

from:	Swedish Parliament
date of receipt:	20 December 2012
to:	General Secretariat of the Council of the European Union
Subject:	Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on Access to Genetic Resources and the Fair and Equitable Sharing of Benefits Arising from their Utilization in the Union [14641/12 ENV 750 AGRI 650 WTO 321 PI 116 DEVGEN 272 MI 604 SAN 221 - COM(2012) 576 final] - Opinion ¹ on the application of the Principles of Subsidiarity and Proportionality

Delegations will find annexed a copy of the above Opinion.

5159/13 EE/cm 1 DG E 1A **SV/EN**

The translation of this document is available at the Interparliamentary EU information exchange site IPEX at the following address: http://www.ipex.eu/IPEXL-WEB/scrutiny/COD20120278/serik.do.

Riksdagsskrivelse 2012/13:131

Europaparlamentets ordförande

Ordförande för Europeiska unionens råd

Europeiska kommissionens ordförande

Med överlämnande av riksdagens motiverade yttrande enligt bilaga 2 i det bifogade utlåtandet får jag anmäla att riksdagen denna dag bifallit miljöoch jordbruksutskottets förslag till riksdagsbeslut i utlåtande 2012/13:MJU6 Tillträde till genetiska resurser m.m.

Clas Warlinm

Claes Mårtensson

Stockholm den 19 december 2012

BILAGA 2

Motiverat yttrande från Sveriges riksdag

Mot bakgrund av prövningen av subsidiaritetsprincipens tillämpning i kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning i unionen (KOM(2012) 576 slutlig) som redovisas i miljö- och jordbruksutskottets utlåtande 2012/13:MJU6 Tillträde till genetiska resurser m.m. anser riksdagen att det aktuella förslaget strider mot subsidiaritetsprincipen.

Riksdagen vill inledningsvis framhålla att det är väsentligt att såväl EU som enskilda medlemsstater inom unionen vidtar de åtgärder som behövs så att Nagoyaprotokollet kan ratificeras.

I konventionen om biologisk mångfald erkänns att stater har suveräna rättigheter över genetiska resurser inom sin jurisdiktion och befogenhet att bestämma om tillträde till dessa resurser. Samtidigt är parterna skyldiga att vidta åtgärder för att underlätta tillträdet till sina genetiska resurser. Nagoyaprotokollet omfattar regler om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning.

Riksdagen välkomnar att kommissionen har presenterat en förordning som innehåller åtgärder för genomförandet av Nagoyaprotokollet i unionen. Riksdagen konstaterar att Nagoyaprotokollet kommer att behöva ratificeras av unionen och alla dess medlemsstater. Både unionen och varje medlemsstat måste kunna visa att de uppfyller alla skyldigheter enligt protokollet. Hur detta uppnås är en intern fråga för EU och dess medlemsstater. Alla åtgärder på EU-nivå kräver att unionen har behörighet och att det går att påvisa ett mervärde som inte går att åstadkomma med åtgärder som genomförs på nationell nivå. Enligt subsidiaritetsprincipen ska EU vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå

Som redovisats ovan ska kommissionens förslag till förordning tillämpas på genetiska resurser som stater har suveräna rättigheter till och på traditionell kunskap som rör genetiska resurser efter Nagoyaprotokollets ikraftträdande i unionen.

I den del förslaget avser att reglera att användarna av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser följer bestämmelserna i Nagoyaprotokollet anser riksdagen att det är motiverat att harmonisera lagstiftningen. En sådan lagstiftning syftar till att skapa enkelhet för användarna, och det är svårt att se att enskilda medlemsstater utan EU-åtgärder

skulle kunna samordna sina nationella lagstiftningar på ett sätt som motsvarar förslagets inriktning. Enligt riksdagens bedömning är förslaget i den delen förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Som framgår av artikel 1 i kommissionens förslag är syftet med förordningen att fastställa bestämmelser om tillträde till och fördelning av nytta från genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser i enlighet med bestämmelserna i Nagoyaprotokollet. När det gäller åtgärder för bl.a. tillträdet får parterna till protokollet själva bestämma om de vill reglera tillträdet. Enligt riksdagens mening bör lagstiftningskompetensen på detta område kvarstå hos medlemsstaterna. Kommissionens förslag utesluter inte en överföring av nationell kompetens till EU i denna del eftersom det inte tydligt framgår att förordningen avser användningen av genetiska resurser och traditionell kunskap som rör genetiska resurser.

Endast två av EU:s medlemsstater har utvecklat lagstiftning om tillträde till genetiska resurser som de har suveräna rättigheter till. Övriga medlemsstater har fritt tillträde till sina genetiska resurser. Kommissionen framhåller dessutom att det inte behövs några harmoniserade åtgärder på EU-nivå för tillträde. Riksdagen anser att det därför under dessa förutsättningar är en onödig och oproportionerlig åtgärd att inrätta en s.k. unionsplattform som syftar till att strama upp och diskutera medlemsstaternas tillträdeslagstiftning. Inrättandet av en sådan plattform genom förordningen har inga fördelar. Förslaget om upprättande av en plattform för tillträde till genetiska resurser inom EU kan ses som ett inledande steg till en EU-harmoniserad tillträdeslagstiftning. Lagstiftningskompetensen även på detta område bör därför kvarstå hos medlemsstaterna.

Sammanfattningsvis anser riksdagen att delar av kommissionens förslag till förordning i sin nuvarande utformning inte bör genomföras på unionsnivå då dessa inte kan anses stå i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen.